

„Minden dolgotok szeretetben menjen végbe” 1Kor.16,14.

Tisztelem azokat a hittestvéreket akik a „megtérésüket”, „hitre jutásukat” egy bizonyos naphoz, alkalomhoz, csendes naphoz, gyülekezeti tábor időpontjához tudják kötni, kapcsolni. Véleményem szerint, egy keresztyén , hitvalló családban felnövekvő ifjú megtartja a keresztyén életmód „szabályait”, de nagyban befolyásolja életét a világi eszme is.

Isten elfogadása, Jézus követése, már ifjú korban kialakul, de nem abban a formában, mint az később „érett” fejjel éli meg az ember. A tiszta hit, a szolgáló élet kialakulása és gyakorlása, az egy hosszabb folyamat. Az ember meg kell éljen nagyon sok mindent, hogy kikristályosodjék benne a tudat, a meggyőződés, hogy az ő pusztá erejéből semmi nem valósulhat meg, abból amit ő akar, vagy ő eltervezett, csak az Isten kegyelme és munkája által, hogy a kegyelem mindenkinek el lett készítve, azt csak tudni kell elfogadni és azért tudni kell hálát adni.

A megtéréssel, a hit megerősödésével formálódik az emberben „JÉZUSI” élet, a „JÉZUSI” szeretet, hiszen annak előtte is szeretett, hitt, vallásos volt, de ezt csak tiszteletből, szokásból, elvárásból, vagy Uram bocsáss, érdekből tette.

Mikor mindezekről a negatív jelzőktől megtisztította lelkét és a szeretet tényét, csak ezen pillanattól, perctől, naptól, időtől mondhatjuk, hogy „megtértünk, hitre jutottunk. Ez nem vessző csapással, vessző csapásra megy végbe.

A szeretet az első legfontosabb tulajdonság egy ember életében. Ez még inkább igaz egy hívő ember életében. Hiszen ez tudja jellemezni az életünket, szolgálatunkat, az egyházban és a közéletben betöltött, elvégzett munkánkat, feladatunkat.

A szeretet és a békesség alapvető elvárás magunkkal, embertársainkkal és mindenkivel szemben.

Ha az ember nem szereti önmagát és nincs megbékélve saját magával – nem egoizmusról beszélünk – akkor pusztítja, felőrli magát. Ha nem szereti önmagát, nincs megbékélve önmagával, nem szereti, nem lehet békességben az embertársaival sem, és ezáltal Istent sem szereti, Istennel sincs megbékélve.

Ha az ember nem szereti a látható embert, akit Isten a saját képére teremtett, akkor hogy tudja szeretni a láthatatlan, de valóságos Élő Istent.

Ez megtérésünk, hitre jutásunk, hitünk, szolgálatunk, munkánk, életünk – köz és magánéletünk - egyik pillére.

Fontos szempont az is, amit az Evangéliumból olvashatunk a szeretetről.

Nagyon sok helytálló kijelentés és minősítés van a szeretetről, de talán mindnek az alapja, az amit Jézus Krisztus mondott tanítványainak: „... szeressétek felebarátaitokat, mert ebből ismerzik meg, hogy az Én követőim vagytok.”

A hívő ember bizonyágtétele – így az én személyes bizonyágtételem is – ezeken az alapokon kell nyugodjék, és reménység szerint, nyugszik is.

Így lehet az ember elfogadó, toleráns és segítőkész. Előítélettel, megbélyegzéssel nem lehet szeretetből szolgálni, mert az előítélet és a megbélyegzés a Sátántól jövő, a szeretet és a szeretetből való szolgálat pedig az Istentől jön Jézus Krisztus és a Szentlélek által.

A tolerancia és az alázat rokon értelmű fogalom ebben az esetben. Semmiképp ne húzzunk egyenlőségi jelet az alázat és az alázkodás között. Legyünk alázatosak és egészségesen

toleránsok. Ne toleráljuk a sátáni cselekedeteket, ne fogadjuk el a deviáns, - nem biblikus – felfogást és akaratot. A devianciát próbáljuk megfordítani – Isten kegyelmét kérve, Jézus Krisztus által – és Isten szolgálatába állítani. A deviáns emberekkel megismertetni Jézus Krisztust és az Evangéliumot, beszélve arról, hogy van a bűnből, szenvedélyből szabadulás, de az csak Isten segítségével, Jézus által lehetséges.

A szeretet képmutatás nélkül való legyen. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz.
Rm. 12,9.

A szeretet hosszútűrő, kegyes; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel.

1Kor 13,4.

A szeretet soha el nem fogy: de legyenek bár jövendőmondások, eltöröltetnek; vagy akár nyelvek, megszűnnek; vagy akár ismeret, eltöröltetik.

1Kor 13,8.

Bizonyágtételemben azért emelem ki a szeretet fogalmát mivel az Evangélium valamennyi fejezetében megtalálható. Bizonyágtétel akkor lesz hiteles és elfogadható, ha ez a „fogalom” aktív igévé változik, aktív cselekedetté válik, mert ellenkező esetben megmarad rideg, hideg kiégett fogalomnak.

És ha jövendőt tudok is mondani, és minden titkot és minden tudományt ismerek is; és ha egész hitem van is, úgyszólván, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyökről, szeretet pedig nincsen én bennem, semmi vagyok.

1Kor.13,2.

És ha vagyonomat mind felétem is, és ha testemet tűzre adom is, szeretet pedig nincsen én bennem, semmi hasznom abból.

1Kor.13,3.

Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet.

1Kor.13,13.

Kövessétek a szeretetet, kívánjátok a lelki ajándékokat, leginkább pedig, hogy prófétáljatok.

1Kor.14,1.

Adjon az Isten tisztánlátást, bölcsességet és alázatot, hogy e bizonyágtétel vezessen engem és sokakat az Isten országának építésében.

Istené legyen a dicsőség most és mindörökké! Ámen!

Török Csaba
presbiter